

Kerstengeltjes (Charley van Loon en Marijn Versteegen)

Vanuit school werd ons gevraagd of wij een maatschappelijke stage wilden doen. We schreven ons in voor het kerstdiner voor dak- en thuislozen uit Leiden, omdat we allebei uit Leiden komen en vaker deze mensen op straat zien en daarom graag iets voor hen wilden doen.

De voorbereidingen

Dit project deden we in samenwerking met M25 en met studentenvereniging NSL. Na enkele vergaderingen en overlegjes in WhatsApp groepen, kregen wij de taak om de Marekerk, waar het diner plaatsvond, te decoreren. Na een flinke speurtocht naar decoratie, lukte het nog net op tijd om alles bij elkaar te krijgen.

Vrij nerveus

Op woensdag 9 december was het dan zover. Meteen na school kwamen we naar de Marekerk. Daar waren de tafels al klaargezet en de decoratie opgehangen. Wij waren van de voren vrij nerveus, omdat we niet precies wisten wat we konden verwachten. Van te voren dachten we dat deze mensen, die over het algemeen veel hebben meegemaakt, vrij gesloten zouden zijn en hun privéleven liever voor zichzelf zouden houden.

Enthousiaste begroeting

Om half 6 kwamen ze binnendruppelen. Wij verwelkomden ze bij de deur en meteen werd duidelijk dat we er naast zaten. We werden veelal enthousiast begroet, er werden handen geschud en praatjes gemaakt. De sfeer zat er al snel in. Het Amsterdamse daklozenkoor Straatklinders klonk goed en de kerstliedjes werden luidkeels meegezongen door de gasten, wat echt heel leuk was om te zien. De Straatpastor vertelde ook heel vlot en ze was heel prettig om naar te luisteren.

Engeltjes en schatjes

Toen het tijd was om het eten te serveren kwam de spanning toch een beetje terug, omdat we nu echt ons tussen de gasten gingen begeven en het graag goed wilden doen. Die spanning was nergens voor nodig, bleek al snel, want ik denk dat we nog nooit op één avond zo vaak te horen hebben gekregen hoe leuk het was en dat we engeltjes en schatjes waren.

Verhalen

Hier en daar knoopten we een praatje aan en de gasten waren eigenlijk verrassend open. Hun verhalen soms shockerend maar soms ook heel mooi. We kregen verhalen over weggelopen kinderen te horen, maar ook over moeders die hun kind binnenkort weer gaan zien, na heel lang van elkaar gescheiden te zijn geweest. Charley kreeg zelfs een mini-cursusje Tai Chi van een aardige man!

Mooie ervaring

Toen de dak- en thuislozen weer weg gingen, kregen ze nog een kerstpakketje mee. We werden overspoeld met bedankjes bij de uitgang, echt heel lief. Enkelen bleven zelfs nog eventjes helpen bij het opruimen, onder andere een hele gezellige voormalige verhuizer, met wie we al eerder even gekletst hadden. Wij vonden het allebei een hele bijzondere en mooie ervaring. Dit zal zeker niet de laatste keer zijn dat we meehelpten met zo'n project!